

28.10.2024 PONEDELJEK Simon in Juda Tadej, apostola		
29.10.2024 TOREK Ermenilda, devica		
30.10.2024 SREDA Marcel, muč.		
31.10.2024 ČETRTEK Bolfenk, škof	UTOVLJE 14.00	Blagoslov grobov
	AVBER 15.00	Blagoslov grobov
01.11.2024 PETEK VSI SVETI	KAZLJE 8.30	++ SERAŽIN in UKMAR, Kazlje 21 (po maši blagoslov grobov)
	BRITOF 10.00	ZA VSE ŽIVE IN RAJNE V ŽUPNIJI (po maši blagoslov grobov)
	KRIŽ 15.00	+ IRMA STARC, Križ 158 (po maši blagoslov grobov)
02.11.2024 SOBOTA VERNİ RAJNI		
03.11.2024 31 NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA	TOMAJ 10h	BOGOSLUŽJE BOŽJE BESEDE

Če bom doma bo razpored za Vse svete takšen:
Četrtek, 31. 10. blagoslov grobov v Utovljah ob 14h, v Avberju ob 15h.
Petek, 1. 11. ob 8.30, sv.maša in blagoslov grobov po maši ob 10.00 sv.maša v BRITOFU in po maši blagoslov grobov ob 15.00 sv. maša v KRIŽU in blagoslov grobov po maši.

Otroci imate počitnice do 10.11., 14.11. reden verouk

ŽUPNIJA TOMAJ
30 NEDELJA MED LETOM ŽEGNANJSKA

Štev.43/LETO XII.

27.oktober 2024

Slepi prosi Jezusa, da bi spregledal

Iz svetega evangelija po Marku ([Mr 10,46-52](#))

Tisti čas je Jezus prišel v Jeriho. Ko je s svojimi učenci in s precejšnjo množico odhajal iz Jerihe, je slepi berač Bartimáj, Timájev sin, sedél ob poti. In ko je slišal, da je to Jezus Nazaréčan, je začel vpiti in govoriti: »Jezus, Davidov sin, usmili se me!« Mnogi so ga grajali, naj umolkne, on pa je še glasneje vpil: »Davidov sin, usmili se me!« Jezus je obstal in rekel: »Pokličite ga!« Poklicali so slepega in mu rekli: »Le pogum, vstani, kliče te!« Odvrge je svoj plašč, skóčil pokonci in pohítel k Jezusu. Jezus ga je vprašal: »Kaj hočeš, da ti storim?« Slepi mu je dejal:

»Rabuní, da bi spregledal!« Jezus mu je rekel: »Pojdi, tvoja vera te je rešila!« Tako je spregledal in šel po poti za njim.

Duhovna spodbuda

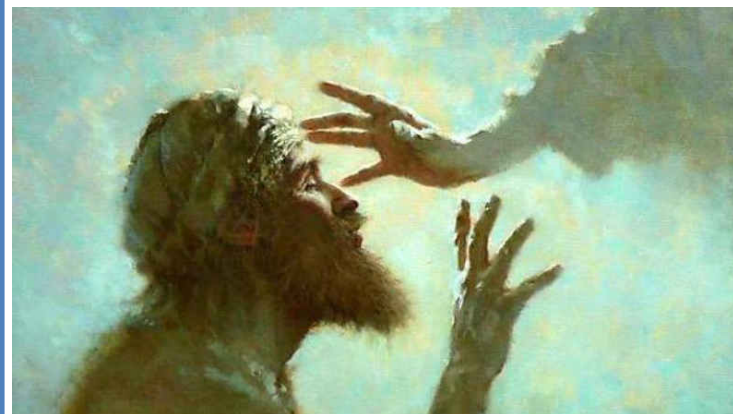
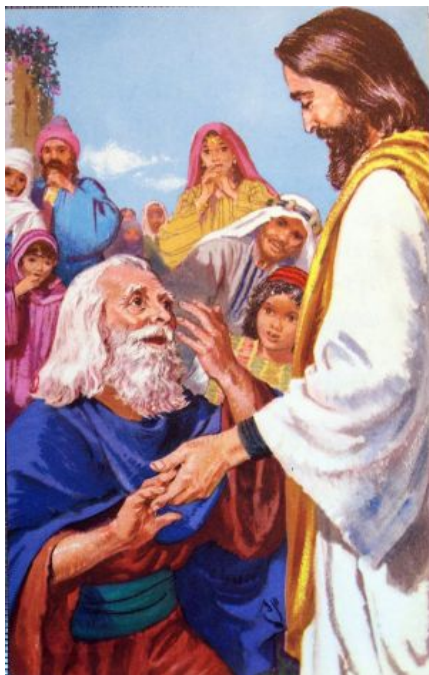
Vernik- slepi videc

Odlomek te nedelje zaključuje 10. poglavje Markovega evangelija. Bližamo se Jeruzalemu. Med potjo je Jezus trikrat napovedal, da ga v svetem mestu čaka neslaven konec, sestavljen iz zavračanja in nasilja, vse do smrti. Vendar se 3-krat napoved konča z "ampak", kar poslušalce in bralce še bolj zmede: tretji dan bo spet vstal. Torej morda ne tako neslaven, bolj presenetljiv konec. Do te točke v pripovedi so bili učenci previdni, da ne bi priznali svojega nesporazuma z zmedo, ki ga je spremljala. Zakaj? Ker so bili zelo zaposleni s tekmovanjem s svojimi tovariši in iskanjem pomembnega mesta, ki bi jim dalo ugled in varnost (glej evangelij prejšnje nedelje). Vročica za prva mesta je bila tako velika, da do takrat Učiteljevi pozivi niso bili koristni (glej Mk 8,34; 9,33-36; 10,13-16 in 41-45).

Procesija učencev (vključno z 12-im), ki sledi Jezusu proti Jeruzalemu, se ustavi in nato odide iz Jerihe. Potem pa se nekaj zgodi, ko znova zaženemo naše razmišljanje. Kot nenadna nota, ki prisili orkester, da prekine svoj glasbeni nastop, v povorko vdre jok slepega berača. Moški prosi za usmiljenje tako, da Gospoda kliče po imenu. Toda množici učencev to ni všeč (Mk 10,48): grajajo tiste, ki vpijejo k Jezusu. Več kot

enkrat sem bil priča nečemu podobnemu. Nekega dne pod portikom mesta Padova se je berač, ki je sedel na tleh, znašel v napadu besed mimoidočega, ki je vse izbruhal vanj. Ker sem jasno videl prizor z razdalje približno 100-150 metrov, sem pospešil korak, odločen, da bom fanta vprašal o tem. Ko sem prišel do mesta, kjer je bil vidno prestrašen berač, se je mimoidoči že oddaljil. Koliko gorečnosti je po vsem svetu, ko gre za obžalovanje ljudi, ki so neprijetni že zaradi dejstva, da obstajajo! Vendar pogosto mnogi od teh nepomembnih ljudi na svetu čakajo, da nam odprejo svetli Božji svet ...

Decibeli slepčevega glasu presegajo decibele množice (Mk 10,49).

Ni pa to jok nekoga, ki želi prevladati nad očitajočimi joki drugih. Ne, to je krik tistih, ki poznajo Gospoda. Molitev ubogih prodre skozi

oblake, dokler ne pride, ni zadovoljena; ne odneha, dokler ne posreduje Najvišji (Sir 35,17-18). Medtem ko se namreč učenci hočejo otresti tistega nadležnega joka, ki kliče po usmiljenju, Jezusa po drugi strani to »ustavi«. In kako bi lahko bilo drugače? Boga se človekov boleči jok vedno globoko dotakne. Markov evangelij pripelje vsakega bralca sem, kjer je pripoved o tem zadnjem čudežu, da bi vsi razumeli, kdo smo in kaj moramo prositi Jezusa, če hočemo hoditi za njim. Kajti ko se soočimo z istim vprašanjem, ki ga je postavil Gospod, obstaja velika razlika med prošnjo Jakoba in Janeza ter Bartimejevo. V nas je nekaj, kar se mora spremeniti, a tega ne moremo spremeniti sami. Nekaj moram odkriti v sebi, da bi lahko prosili za to, kar mi Gospod želi dati. Če hočem videti svetlobo, se moram prepoznati/čutiti v temi. Če želim srečati Usmiljenega, ga ne najdem zunaj svoje bede.

Marko postavlja ozdravitev slepega v Jerihi na vhodna vrata v Jeruzalem, ker nam bo ravno tam Jezus odprl oči: da bomo lahko videli, kdo je On in kdo smo mi, kaj dela On in kaj delamo mi. Prvi ozdravljenec prirojene slepote človeškega rodu bo pod križem bistveno »oddaljeni« pogan kot stotnik, ki bo jasno videl, kdo visi na njem (Mr 15,39). Samo tisti, ki vedo, da so slepi, smejo odpreti oči. Tisti, ki še ne vedo, mislijo, da bodo videli. Vera je božji dar, ki se kot tak pokaže le, če človek prizna, da jo potrebuje. Zato evangelist Marko z Jezusom počasti Bartimaja (Mr 10,52), ki ga pred vsemi postavi za ikono pristnega učenca, ki zapusti svoje lastne poti, to je tiste želje, ki so ga zavedle, stopi z Gospodom na pot križ: in takoj je spregledal ter mu začel slediti po ulici. Navsezadnje je vernik človek, ki se nauči zapustiti poti, ki nas odvrta od križa. Je slep človek, ki pa postane videc.